

Dosarul nr.1a-505/20
Buiucani
1-18122888-02-1a-28022020
Alexandru Negru

Judecătoria Chişinău, sediul

Judecător

DECIZIE

07 aprilie 2025

mun.

Chişinău

Colegiul penal al Curţii de apel Centru, în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător:

Alexandru

Spoială

Judecători:

Igor Chiroşca şi Eugeniu

Beşelea

A examinat în şedinţă de judecată, în lipsa părţilor, recursul inculpatului Ciobanu Vadim şi recursul suplimentar al avocatului Elizaveta Caragia în interesele inculpatului Ciobanu Vadim declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 23.02.20218 în cauza penală privind condamnarea lui

Isac Igor ***** a.n.*****, originar din Căuşeni, s.*****, domiciliat de facto în mun. Chişinău, s. ***** , str.***** , ***** , moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, studii superioare juridice, nesupus militar, avocat, anterior nejudecat,

de comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.1 Cod penal, şi

Ciobanu Vadim ***** a.n.*****, originar din r-nul Leova, s. ***** , domiciliat de facto în mun. Chişinău, str. ***** , ***** , moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreţinere, studii superioare juridice, supus militar, avocat stagiar la cabinetul de avocatură ”Isac Igor”, anterior nejudecat

de comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.1¹ Cod penal

Termenul de examinare a cauzei în instanţa de recurs: 09.07.2024 – 07.04.2025.

Colegiul penal al Curţii de apel Centru, asupra recursului,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.02.20218, Isac Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.1 Cod penal și cu referire la prevederile art. 88 alin.5 Cod penal, i s-a stabilit, în baza acestei norme o pedeapsă principală sub formă de amendă în cuantum de 1600 unități convenționale, ceea ce potrivit prevederilor art. 64 alin.2 Cod penal, constituie suma de 80000 (optzeci mii) lei în contul statului.

Măsura preventivă - arestul la domiciliu, aplicată în privința inculpatului Isac Igor a fost revocată imediat cu eliberarea condamnatului de sub arest, începând cu data emiterii sentinței.

Ciobanu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. 1¹ Cod penal și cu referire la prevederile art. 88 alin.5 Cod penal, i s-a aplicat în baza acestei norme o pedeapsă principală sub formă de amendă în cuantum de 1500 unități convenționale, ceea ce potrivit prevederilor art.64 alin.2 Cod penal, constituie suma de 75000 (șaptezeci și cinci mii) lei în contul statului.

Măsura preventivă - arestul la domiciliu, aplicată în privința inculpatului Ciobanu Vadim a fost revocată imediat cu eliberarea condamnatului de sub arest, începând cu data emiterii sentinței.

Mijloacele materiale de probă: un dispozitiv de stocare a datelor de tip DVD-R de model „ACME” cu capacitate de 4,7 GB (înregistrare video a comunicării dintre învinuitul Isac Igor cu David Vera și David Victoria), s-a dispus păstrarea la materialele cauzei; un dispozitiv de stocare a datelor de tip DVD-R de model „ACME” cu capacitate de 4,7 GB (înregistrare audio a comunicării (discuției) dintre învinuitul Isac Igor și Cojocaru Andrei, s-a dispus păstrarea la materialele cauzei; un dispozitiv de stocare a datelor de tip DVD-R de model „ACME” cu capacitate de 4,7 GB (înregistrare video a comunicării (discuției) dintre învinuitul Isac Igor, David Vera și David Victoria, extrasă din telefonul mobil ridicat de la David Victoria), urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpații Isac Igor și Ciobanu Vadim a sumei de 8042 lei cu titlu de cheltuieli de judecată s-a respins ca nefondată.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Isac Igor, activând în calitate de avocat, având scopul și intenția comiterii traficului de influență, în perioada de timp de la sfârșitul lunii martie 2017 până la 06.09.2017, susținând că are influență asupra persoanelor publice cu funcții de răspundere din cadrul Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, și invocând faptul că va putea determina pe ultimii să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea

funcțiilor ce le revin și anume dispunerea disjungerii într-o procedură separată a materialelor cauzei penale în privința lui David Vera și David Victoria, cauză penală aflată în gestiunea organului de urmărire penală a Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, în care David Victoria avea statut de învinuit, precum și sub pretextul că are influență asupra colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane care îl v-or informa sistematic despre acțiunile de urmărire penale ce ar urma să fie efectuate în cauza penală dată și anume: percheziții, aplicarea sechestrelor, controale, confiscări de bunuri, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău în diferite locații și perioade de timp, a pretins și primit de la David Vera, David Victoria inclusiv prin intermediul lui Cojocaru Andrei, începând cu luna aprilie 2017 până inclusiv în luna august 2017, lunar sume a câte 1000 (una mie) dolari SUA, în total 5 mii dolari SUA

Ca urmare a acțiunilor sale ilegale, avocatul Isac Igor, în perioada de timp aprilie - august 2017 a primit de la David Vera inclusiv prin intermediul lui Cojocaru Andrei, suma pretinsă în mărime totală de 5 000 (cinci mii) dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din perioada dată de timp constituie echivalentul sumei de 90102 lei moldovenești.

Tot el, Isac Igor, în perioada de timp 20.08.2017 - 06.09.2017, activând în calitate de avocat, continuându-și acțiunile sale ilegale, având același scop și intenția comiterii traficului de influență, în diferite zile din perioada dată de timp, aflându-se după caz: în biroul său de serviciu amplasat în mun. Chișinău str. ***** 60 oficiu 45, în automobilul folosit de David Victoria, precum și în biroul de serviciu a lui Cojocaru Andrei amplasat în imobilul situat pe adresa mun. Chișinău str. *****, susținând că are influență asupra angajaților Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, invocând faptul că va putea determina pe ultimii să nu îndeplinească unele obligațiuni ce le revin în exercitarea atribuțiilor de serviciu și anume efectuarea perchezițiilor la ÎI "David Vera", la S.C. "Just Imoblex" S.R.L., la domiciliile lui David Vera și David Victoria precum și întru evitarea aplicării sechestrului asupra bunurilor imobile ce aparțin ultimelor, a pretins de la David Vera, David Victoria și Cojocaru Andrei suma de 20000 (douazeci mii) Euro, susținând totodată ca pentru aceiași suma de bani, persoanele asupra cărora are influență vor disjunga într-o procedură separată cauza penală în privința lui David Vera și David Victoria, și le-a asigurat că în cauza respectivă va fi adoptată decizie de încetare din motivări interveniții amnistiei.

Ciobanu Vadim, având scopul și intenția oferirii și dării lui Isac Igor, a unor privilegii și avantaje pentru a face persoane publice și persoane cu funcție de demnitate publică să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcțiilor ce le revin, Când Isac Igor susținea ca are o influență asupra persoanelor publice, fiind ex-colaborator al organelor de drept care în perioada de timp 28.12.2016 -01.03.2017 a deținut funcția de Șef al Secției Urmărire penală a

Centrului pentru Combaterea Traficului de persoane al INI al IGP al MAI, iar la moment activează în calitate de avocat stagiar la CA "Isac Igor", personal, în perioada lunii aprilie 2017 pînă la 06.09.2017, în diferite circumstanțe și perioade de timp, aflându-se în incinta biroului avocatului Isac Igor amplasat în mun. Chișinău str. ***** 60 oficiu 45, deținând informații concrete cu referire la faptele investigate în cadrul urmăririi penale în cauza penală în care era vizată și David Vera, cauză penală aflată în procedura organului de urmărire penală a Centrului pentru Combaterea Traficului de persoane unde a și activat anterior în calitate de conducător, cunoscând că Isac Igor pretinde o sumă de bani de la David Vera, David Victoria și Cojocarui Andrei sub pretextul că are influență asupra persoanelor publice cu funcții de răspundere din cadrul Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, invocând că va putea obține o decizie favorabilă în privința lui David Vera și David Victoria care erau urmărite penal și că va asigura că în cauză penală dată să fie adoptată o decizie de încetare a procesului penal din motivări intervenirii amnistiei, personal, i-a oferit lui Isac Igor informații referitor la materialele cauzei penale date, avantajele manifestate prin explicații în detalii cu referire la acțiunile ce trebuie să le întreprindă acesta în vederea obținerii deciziei de disjungere a cauzei penale doar în privința lui David Vera și David Victoria, precum și i-a explicat și l-a informat pe Isac Igor ce acțiuni trebuie să întreprindă în vederea adoptării de către organele de drept a deciziei de încetare a procesului penal în privința lui David Vera și David Victoria, fapt care asigura primirea de către Isac Igor a sumelor de bani pretinse de la David Vera.

În ședința de judecată, inculpații Ciobanu Vadim și Isac Igor, asistați de avocații Ciobanu Nițuleac Vladislav și Canțer Oleg, pînă la începerea cercetării judecătorești au declarat, personal prin înscris, că recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în baza art. 364¹ alin.1 Cod de procedură penală.

Apel împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.02.2018 a declarat inculpatul Ciobanu Vadim. De asemenea, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 februarie 2018, de către avocatul Caragia Elisaveta în interesele inculpatului Ciobanu Vadim, a fost depus apel suplimentar.

În argumentarea recursului au menționat faptul că ordonanța de punere sub învinuire este actul prin care persoana se considera învinuit și din momentul adoptării acesta este tras la răspundere penală. Astfel prin ordonanța din 14.12.2017, transcrisă în rechizitoriul din 27.12.2017 și sentința din 23.02.2018, Ciobanu Vadim este tras la răspundere penală în baza art. 326 alin.1¹ Cod penal, fără ca în privința faptei incriminate, să fi fost pornită urmărirea penală, în conformitate cu prevederile art. 28 și art. 274 alin.2 Cod de procedură penală,

pentru comiterea acestei infracțiuni. Or, conform prevederilor art. 279 alin.1 Cod de procedură penală, acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune. Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere sînt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel.

Indică, că referindu-se la prevederile art. art. 28, 262 alin.1 și 3; 265 alin.3; 274 alin.2 și 279 alin.1 Cod de procedură penală și de cele stipulate în art. 251 Cod de procedură penală, apelanții au conchis că ordonanța de punere sub învinuire a lui Ciobanu Vadim din data de 14.12.2017, este lovită de nulitate absolută și nu produce careva consecințe juridice, deoarece a fost adoptată fără pornirea legală a urmăririi penale. Ordonanța de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2017670286, nu poate fi reținută că în baza acesteia a fost pornită urmărirea penală și pe faptele incriminate lui Ciobanu Vadim, ori lecturând conținutul acesteia se constată expres ca pe faptele de oferire și dare unei persoane, personal, a unor privilegii și avantaje, când respectiva persoană susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul primirii de bani și privilegii, urmărirea penală nu a fost pornită.

Menționează că, Codul de procedura penală și practica judiciară evidențiază mai multe condiții pentru a pune persoana sub învinuire, iar una din aceste condiții se referă la pornirea corectă a urmăririi penale. Astfel învinuirea trebuie înaintată doar în privința faptelor, evenimentelor identice, din punct de vedere al conținutului său, cu cele în privința cărora a fost pornită urmărirea penală. Reieșind din sensul legislației procesual penale ordonanța de punere a persoanei sub învinuire nu este enumerată ca acte de sesizare a instanței, dar aceasta duce la finisarea urmăririi penale cu întocmirea rechizitoriului.

Specifică, că în speță, pornirea urmăririi penale pe faptele incriminate lui Ciobanu Vadim, de oferire și darea unei persoane, personal, a unor privilegii și avantaje, când respectiva persoana susține ca are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul primirii de bani și privilegii, în conformitate cu prevederile art. 28 și art. 274 alin.2 Cod de procedură penală, nu a fost efectuată, dar era obligatoriu în baza legii, respectiv aceasta constituie o circumstanță prevăzută de lege care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală a lui Ciobanu Vadim. Astfel, învinuirea formulată în rechizitoriu nu are la baza o soluție (ordonanță) de pornire (începere) a urmăririi penale, situație care implică nulitatea absolută a ordonanței de punere sub învinuire din 14.12.2017, precum și a rechizitoriului în privința lui Ciobanu Vadim și, în cele din urmă exclud tragera la răspundere penală a acestuia.

Apelanții consideră că circumstanțele nominalizate relevă în mod concludent că învinuirea înaintată inculpatului Ciobanu Vadim în baza art. 326 alin.1¹ Cod penal, este una incorectă, incompletă, neclară, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire i-a afectat și dreptul acestuia de a ști pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare. Or, învinuirea înaintată inculpatului pe art. 326 alin. 1¹ Cod penal, este una lovită de nulitate, iar legea procesual-penală nu prevede posibilitatea tragerii persoanei la răspunderea penală în lipsa unui act legal de învinuire.

În conformitate cu art.3 alin.1 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Cauza penală în privința inculpatului Ciobanu Vadim și Isac Igor a fost examinată de către instanța de fond potrivit art.364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Având în vedere că potrivit Legii nr.83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art.364¹ Cod de procedură penală au survenit modificări, astfel încât potrivit alin.10 sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Alin.11 prevede că recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448. Analizând textul art.364/1 alin.(10) și (11) (în redacția legii noi) coroborat cu art. IV alin.(2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, rezultă că, cauza penală cu nr. 1a-505/20, în privința lui Isac Igor și Ciobanu Vadim, se va examina în continuare în ordine de recurs.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recursuri, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de apel Centru consideră necesar de a admite recursul declarat de inculpatul Ciobanu Vadim și recursul suplimentar al avocatului Elizaveta Caragia în interesele inculpatului Ciobanu Vadim, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.437 alin. 1 pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; sau, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, conform art. 385 Cod de procedură penală (1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni (...).

În conformitate cu art.384 alin.3 Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la normele de drept enunțate supra, Colegiul penal subliniază că, prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 05.03.2019, apelurile declarate de către avocatul Elisaveta Caragia în numele inculpatului Ciobanu Vadim și de către ultimul au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21.01.2020 au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpatul Vadim Ciobanu, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție a indicat următoarele: „*Astfel, în speță, analizând rechizitoriul, în raport cu cerințele și exigențele legislației și jurisprudenței relevate, instanța de apel urma să constate dacă acesta este insuficient de motivat sub aspectul informării inculpatului cu privire la învinuirea înaintată, dacă acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii sunt determinate cu suficientă precizie, printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a acțiunilor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.*

Astfel, Colegiul penal lărgit subliniază că instanța de apel urma să se pronunțe asupra alegațiilor menționate mai sus, să dea un răspuns clar și concis întru asigurarea garanțiilor unui proces echitabil.

(...)

Așadar, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel urma să dea o explicație motivată în acest sens și să clarifice dacă argumentele indicate mai sus demonstrează sau nu vinovăția inculpatului în corelație cu cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că, „în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”, or, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, procedura simplificată a judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată și poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de articolul nominalizat.

Mai mult, din prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că, procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse. Din conținutul acestei norme se deduce că, aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă că suficiența probatoriului urmează să fie examinată de judecător sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, deoarece regula potrivit căreia mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal în cadrul oricărei proceduri, fie că e generală sau specială. Insuficiența probatoriului nu poate fi complinită sau acoperită prin declarația inculpatului de recunoaștere a faptelor. Când această condiție nu este îndeplinită, instanța va respinge cererea de judecare a cauzei în procedura simplificată. În situația în care insuficiența probatoriului se constată abia cu prilejul deliberării, cauza va fi repusă pe rol și judecată în procedură generală. La fel este de menționat faptul că, până la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului, prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, judecătorul la fel este obligat să verifice dacă:

- rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală;*

- actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitatea absolută prevăzute în art. 251 alin. (2) C Cod de procedură penală;*

- în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor;
- nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția europeană (de pildă, se reține utilizarea torturii sau a tratamentelor inumane sau degradante pe parcursul audierilor);
- fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reamintește că, în procedura simplificată instanța poate pronunța o soluție, atât de condamnare, cât și una de achitare sau încetare.

(...)

În acest sens, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel fără a intra în esența problemei printr-o analiză vastă a tuturor probelor administrate în respectiva cauză penală și circumstanțelor de fapt și de drept a pronunțat o hotărâre contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

(...)

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

(...)

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.”

Din motivarea raționamentelor Deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21.01.2020 expuse supra, Colegiul penal al Curții de apel Centru, constată că, instanța supremă a criticat dur lipsa de motivare a instanței de apel asupra argumentelor expuse în cererea de apel cu privire la corectitudinea și necesitatea admiterii de către instanța de fond a cererii inculpatului privind judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. În acest sens, Colegiul remarcă, că instanța de recurs, odată fiind remisă cauza la rejudecare, practic a obligat instanța de apel prin indicațiile sale să dea o nouă apreciere probelor care anterior au fost puse la baza condamnării inculpatului

pe motiv că nu demonstrează vinovăția acestuia, chiar dacă au fost acceptate de către inculpat la etapa preliminară a procedurilor.

Pe de altă parte, Colegiul penal reține că, de la adoptarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21.01.2020 până la momentul examinării prezentei cauze, a intervenit Legea nr.83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, care a exclus calea ordinară de atac – apelul, pentru sentințele pronunțate în ordinea art. 364¹ CPP, astfel încât, aceste sentințe să poată fi atacate cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Articolul 3 alin. 1 CPP – *Acțiunea legii procesual penale în timp*, a impus ca apelurile asupra sentințelor pronunțate în procedura art. 364¹ CPP aflate pe rolul instanței să fie examinate după regulile recursului.

Pe cale de consecință, această modificare de procedură, a lipsit Colegiul penal al Curții de apel Centru, în calitate de instanță de recurs, de prerogativa de a mai executa indicațiile date de Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21.01.2020, urmând ca, aceleași raționamente să fie preluate de instanța de recurs, și remise în adresa instanței de fond.

În acest sens, Completul, reține că, instanța de fond nu a analizat minuțios circumstanțele esențiale ale cauzei, și anume instanța a efectuat o analiză eronată, de fapt și de drept, a circumstanțelor cauzei la emiterea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Ciobanu Vadim în raport cu probele utile, pertinente și concludente, administrate la faza de urmărire penală și prezentate, cercetate și examinate nemijlocit în ședința de judecată în cauza dată, fără a stabili dacă probele administrate dovedesc sau nu vinovăția inculpatului, or, în rechizitoriu cât și în sentință nu se indică clar în ce constă privilegiile și avantajele oferite de către inculpat, care sunt acestea sau care a fost efectul/valoarea acestora.

Astfel, în speță, analizând rechizitoriul, în raport cu cerințele și exigențele legislației și jurisprudenței relevante, instanța de fond urmează să constate dacă acesta este suficient de motivat sub aspectul informării inculpatului cu privire la învinuirea înaintată, dacă acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii sunt determinate cu suficientă precizie, printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a acțiunilor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

Mai mult, din prevederile art. 364¹ alin.4 Cod de procedură penală rezultă procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Din conținutul acestei norme se deduce că, aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că suficiența probatoriului urmează să fie examinată de judecător sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor

acumulate, deoarece regula potrivit căreia mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal în cadrul oricărei proceduri, fie că e generală sau specială. Insuficiența probatoriului nu poate fi complinită sau acoperită prin declarația inculpatului de recunoaștere a faptelor. Când această condiție nu este îndeplinită, instanța va respinge cererea de judecare a cauzei în procedura simplificată. În situația în care insuficiența probatoriului se constată abia cu prilejul deliberării, cauza va fi repusă pe rol și judecată în procedură generală.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să se conducă de prevederile art. 436 și 451 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual penale asupra tuturor circumstanțelor de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 384-385 Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, ținând cont de efectul extensiv al recursului, stipulat la art. 443 Cod de procedură penală, Colegiul penal va casa sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.02.2018 integral, deci și în privința inculpatului Isac Igor, chiar dacă ultimul nu a atacat sentința, or circumstanțele de fapt și de drept îi vizează pe ambii, acțiunile acestora având conexitate, așa cum prevede art. 42 alin. 3 CPP.

În conformitate cu art.447-449 alin.(1), pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul inculpatului Ciobanu Vadim și recursul suplimentar al avocatului Elizaveta Caragia în interesele inculpatului Ciobanu Vadim declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.02.2018, se casează sentința și se remite cauza la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
Spoială

Alexandru

Judecători
Chiroșca

Igor

Beșelea

Eugeniu